



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče České republiky, IČ: 002 25 509**, se sídlem Praha 3, Koněvova 54/1107, zastoupen JUDr. Miroslavem Zámeškou, advokátem v Praze 1, Na Příkopě 23, **za účasti: MF MEDICAL & DIGITAL MEDIA s.r.o., IČ: 01847082**, se sídlem Praha 4, Mezi Vodami 1952/9, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a, v řízení o žalobě proti rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 20. 12. 2013, č. j. O-469557/D057977/2013/ÚPV, a č. j. O-469558/D057975/2013/ÚPV,

T a k t o:

- I. Rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 20. 12. 2013, č. j. O-469557/D057977/2013/ÚPV a č. j. O-469558/D057975/2013/ÚPV se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 26.228 Kč k rukám zástupce JUDr. Miroslava Zámešky, advokáta, a to do třiceti dnů od právní moci rozsudku.**
- III. Osoba zúčastněná nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se včas podanými žalobami dne 24. 2. 2014 domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 20. 12. 2013, č. j. O-469557/D057977/2013/ÚPV, a č. j. O-469558/D057975/2013/ÚPV, kterými byly zamítnuty jeho rozklady proti rozhodnutím Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 15. 8. 2013 o zastavení řízení o námitkách a o zamítnutí námitek podaných proti přihláškám barevné kombinované ochranné známky ve znění „Zdravotnické noviny mf Mladá fronta“ zn. sp. O-469557 a zn. sp. O-469558, jejichž přihlašovatelem je společnost MF MEDICAL & DIGITAL MEDIA s.r.o., jakož

Přihlášku barevné kombinované ochranné známky ve znění



zn. sp. O-466557, podala společnost MF MEDICAL & DIGITAL MEDIA s.r.o., IČ: 01847082, se sídlem Praha 4, Mezi vodami 1952/9, dne 17. 7. 2009 a zveřejněna byla dne 24. 3. 2010 pro výrobky a služby zařazené do třídy 9: nahrané i nenahrané nosiče informací všeho druhu jako disky, diskety, CD Rom, pásky, nahrané i nenahrané nosiče zvuku a obrazu, software, elektronické publikace; do třídy 16: papír, výrobky z papíru, které nejsou zařazeny do jiných tříd, tiskoviny, periodický a neperiodický tisk, zejména časopisy, noviny, knihy, prospekty, plakáty, fotografie, pohlednice, kalendáře, knihařské výrobky, propagační materiály a předměty z papíru, obalový materiál - v rámci této třídy, tiskařské typy a štočky; do třídy 35: marketing, reklama, organizování výstav pro reklamní a komerční účely, inzertní a propagační činnost; do třídy 41: nakladatelská a vydavatelská činnost v oboru zábavních, odborných, zpravodajských a vzdělávacích tiskovin, časopisů, periodických i neperiodických publikací, zvukových, textových a audiovizuálních nosičů, produkční a agenturní činnost v oblasti zábavy, kultury a výchovy, pořádání zábavních a odborných soutěží, společenských akcí, výstav, vzdělávacích, zábavních, sportovních a kulturních akcí, odborných setkání, seminářů a konferencí podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957.

Přihlášku barevné kombinované ochranné známky ve znění



zn. sp. O-466558, podala společnost MF MEDICAL & DIGITAL MEDIA s.r.o., IČ: 01847082, se sídlem Praha 4, Mezi vodami 1952/9, dne 17. 7. 2009 a zveřejněna byla dne 24. 3. 2010 pro výrobky a služby zařazené do třídy 9: nahrané i nenahrané nosiče informací všeho druhu jako disky, diskety, CD Rom, pásky, nahrané i nenahrané nosiče zvuku a obrazu, software, elektronické publikace; do třídy 16: papír, výrobky z papíru, které nejsou zařazeny do jiných tříd, tiskoviny, periodický a neperiodický tisk, zejména časopisy, noviny, knihy, prospekty, plakáty, fotografie, pohlednice, kalendáře, knihařské výrobky, propagační materiály a předměty z papíru, obalový materiál - v rámci této třídy, tiskařské typy a štočky; do třídy 35: marketing, reklama, organizování výstav pro reklamní a komerční účely, inzertní a propagační činnost; do třídy 41: nakladatelská a vydavatelská činnost v oboru zábavních, odborných, zpravodajských a vzdělávacích tiskovin, časopisů, periodických i neperiodických publikací, zvukových, textových a audiovizuálních nosičů, produkční a agenturní činnost v oblasti zábavy, kultury a výchovy, pořádání zábavních a odborných soutěží, společenských akcí, výstav, vzdělávacích, zábavních, sportovních a kulturních akcí, odborných setkání, seminářů a konferencí podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.

Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče České republiky, IČ: 002 25 509 – namítající podal námitky proti zápisu těchto označení do rejstříku ochranných známek podle § 7 odst. 1 písm. a), g), k) zákona o ochranných známkách. Namítající uváděl, že je majitelem starších ochranných známek č. 297063 ve znění „Zdravotnické noviny“ a č. 297064 „Kongresový list PŘÍLOHA TÝDENÍKU ZDRAVOTNICKÉ NOVINY“ a prioritně starší přihlášku slovní ochranné známky zn. sp. O-445530 ve znění „ZDN ZDRAVOTNICKÉ NOVINY“.

Správní orgán prvního stupně rozhodnutím ze dne 15. 8. 2013 zastavil řízení o námitkách podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách s tím, že namítané ochranné známky byly prohlášeny za neplatné s účinky ex tunc (výrok I.). Dále zamítnul námitky podané proti přihlášce slovní ochranné známky ve znění „Zdravotnické noviny mf MLADÁ FRONTA“ podle § 7 odst. 1 písm. g) a k) téhož zákona.

Namítající proti těmto rozhodnutím podal rozklady, které byly zamítnuty žalobou napadenými rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 20. 12. 2013, č. j. O-469557/D057977/2013/ÚPV, a č. j. O-469558/D057975/2013/ÚPV. Pokud jde o výrok I. o ohledně námitek podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách namítající poznamenal, že dne 27. 2. 2013 podal správní žaloby proti rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 21. 12. 2013, jimiž byly prohlášeny za neplatné namítané ochranné známky č. 297063 ve znění „Zdravotnické noviny“ a č. 297064 „Kongresový list

PŘÍLOHA TÝDENÍKU ZDRAVOTNICKÉ NOVINY“, a že závěry předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví proto nelze považovat za konečné.

Žalovaný správní orgán v odůvodnění rozhodnutí ze dne 20. 12. 2013 označil všechny doklady, které namítající předložil spolu s námitkami k prokázání získání rozlišovací způsobilosti namítaných označené pro jeho výrobky a k překonání tzv. místního dosahu užívání v obchodním styku. Postupně se vypořádal s uplatněnými rozkladovými námitkami. Uzavřel s tím, že se namítajícímu předloženými důkazy a uplatněnými tvrzeními nepodařilo prokázat, že by namítaná označení „Zdravotnické noviny“, „ZDN ZDRAVOTNICKÉ NOVINY“ a „Kongresový list PŘÍLOHA TÝDENÍKU ZDRAVOTNICKÉ NOVINY“ získala užíváním v obchodním styku před podáním napadené přihlášky rozlišovací způsobilost pro jeho výrobky a překonala místní dosah, bylo nutno konstatovat, že nebyly splněny základní podmínky podle § 7 odst. 1 písm. g) zákona o ochranných známkách.

Žalovaný odmítl rovněž námitky podané podle § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. dubna 2008, č. j. 1 As 3/2008-195, podle něhož

I. Při zjišťování, zda přihláška ochranné známky byla podána v dobré víře ve smyslu § 7 odst. 1 písm. k) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, je nutno posoudit, zda přihlašovatel věděl nebo vzhledem k okolnostem měl vědět o existenci ochranné známky namítatele, zda přihlášením ochranné známky přihlašovatelem došlo k poškození namítatele, a konečně, zda neexistuje důvod, který by jednání přihlašovatele ospravedlnil. Současně je třeba přihlédnout i ke všem ostatním relevantním okolnostem případu, které by mohly zlou víru vyvrátit nebo naopak potvrdit.

II. Domáhat se ochrany podle § 7 odst. 1 písm. f) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, resp. čl. 6 septies Pařížské úmluvy, může i právní nástupce vlastníka ochranné známky; podmínky poskytnutí této ochrany se však posuzují ke dni podání přihlášky ochranné známky zástupcem, zprostředkovatelem či obstaravatelem tohoto vlastníka.

Žalovaný se rovněž vyjádřil k rozkladové námitce domáhající se zohlednění rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 23. listopadu 2010, č. j. 3 Cmo 91/2010-300, kterým byl změněn rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 2 Cm 1/2007. Konstatoval, že rozsudek se týká problematiky nekalosoutěžního jednání, a tudíž nesouvisí s předmětem stávajícího řízení o námitkách proti zápisu napadené ochranné známky do rejstříku. Rozhodování soudu v této věci nemůže být závazné pro rozhodování Úřadu průmyslového vlastnictví, který je oprávněn sám posoudit nejen skutkové okolnosti, nýbrž i aplikaci platného zákona o ochranných známkách.

Žalovaný dále konstatoval, že řízení o námitkách proti zápisu napadené přihlášky do rejstříku ochranných známek a předmětné soudní řízení týkající se otázek nekalosoutěžního jednání je nutno vnímat jako dvě nezávislé roviny, jež se sice mohou v jistém smyslu jevit jako velmi blízké a provázané, nicméně z hlediska platného práva se dotýkají rozdílných množin vztahů; jsou proto upraveny odlišnými právními předpisy a nelze je bez dalšího volně směšovat. Odkázal na názor Jindřišky Munkové¹: „K prostředkům ochrany známkoprávní a ochrany proti nekalé soutěži je třeba uvést, že *„nehmotné statky a prostředky poskytnuté na jejich ochranu pro ně příslušným zákonem nejsou dotčeny předpisy o nekalé soutěži a naopak. Obě tyto právní úpravy stojí vedle sebe a každá z nich chrání svou specifickou sféru.“*

¹ Munková, J.: Průmyslová práva a nekalá soutěž, in Průmyslové vlastnictví 1/1995, s. 11

Žalovaný potom uzavřel s tím, že jádrem námitkového řízení není zkoumání, zda namítající byl či nebyl oprávněn užívat namítané označení, jaké povinnosti mu byly rozsudkem Vrchního soudu uloženy, popř. jaké žaloby na nekalosoutěžní jednání přihlašovatel podal. Úřad průmyslového vlastnictví zkoumá toliko pouze otázku, zda namítané označení vybuchovalo na relevantním spotřebitelském trhu ve vztahu k namítajícímu díky délce užívání, jeho kontinuitě a intenzitě v očích spotřebitelské veřejnosti tak silné a pevné pouto v souvislosti s konkrétními výrobky či službami, že se stalo pro namítajícího příznačným, a to již před datem podání napadené přihlášky.

Žalobce se svými podáními domáhal zrušení napadených rozhodnutí z důvodu nezákonnosti a vnitřní rozpornosti.

Žalobce namítal, že osoba zúčastněná v reakci na výpověď smlouvy ze dne 22. 11. 1994 dopisem ze dne 13. 3. 2006 mu sdělila, že s ním není v žádném smluvním vztahu a z tohoto důvodu tedy nemá vůči přihlašovatelovi ani žádné závazky.

Žalobce namítal, že k úspěšnému naplnění ustanovení § 7 odst. 1 písm. g) zákona o ochranných známkách je nezbytné, aby kumulativně byly splněny tyto podmínky:

- Podání námitek uživatelem nezapsaného označení nebo jiného označení,
- Označení musí být užíváno v obchodním styku,
- Označení musí být shodné s přihlašováním označením nebo je mu podobné,
- Označení nemá místní dosah,
- Právo k označení vzniklo před dnem podání přihlášky,
- Toto právo trvá i v době podání přihlášky shodného nebo podobného označení.

Žalobce namítal nekalosoutěžní jednání ze strany osoby zúčastněné, započala-li od února 2005 s vydáváním periodika „ZDRAVOTNICKÉ NOVINY“ s přílohou „Lékařské listy“. Ke stejnému závěru měl dospět i Vrchní soud v Praze v rozsudku č. j. 3 Cmo 91/2010-300.

Žalobce namítal, že se žalovaný nevypořádal se skutečností, zda právo osoby zúčastněné trvalo i v době podání přihlášky ochranné známky. Minimálně od 7. 9. 2006 neexistovalo žádné právo osoby zúčastněné, které by bylo shodné nebo podobné s přihlašováním označením, přičemž napadená ochranná známka byla podána dne 16. 2. 2007.

Žalobce se dovolával rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 23. listopadu 2010, č. j. 3 Cmo 91/2010-300, který nabyt právní moci dne 26. 1. 2011, a posléze i rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 17. června 2014, č. j. 23 Cdo 1526/2011.

Žalobce rovněž namítal, že žalovaný nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a porušil tak ustanovení § 3 správního řádu. Nerespektoval zásadu předvídatelnosti veřejné správy obsaženou v ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu.

Žalovaný správní orgán ve svých vyjádřeních ze dne 1. 4. 2014 navrhl žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění napadených rozhodnutí ze dne 20. 12. 2013.

Městský soud v Praze nařídil ve věci jednání, které se konalo dne 23. 5. 2017, při němž účastníci setrvali na svých dosavadních písemných vyjádřeních. Usnesením vyhlášeným při jednání soud spojil ke společnému projednání a rozhodnutí žaloby žalobce vedenou pod sp. zn. 8 A 35/2014 a 8 A 36/2014 s tím, že nyní budou vedeny pod sp. zn. 8 A 35/2014.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloby jsou důvodná

Ze správních spisů soud ověřil, že ochranná známka č. 201975 ve znění „ZDRAVOTNICKÉ NOVINY“ společnosti Strategie Praha, s.r.o., resp. MONA spol. s r.o., resp. Sanoma Magazines Praha s.r.o., která byla do rejstříku ochranných známek zapsána dne 28. 7. 1997 s prioritou ode dne 27. 10. 1995, byla rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 3. 10. 2006, zn. sp. O-105291, prohlášena za neplatnou.

Příhlášku slovní ochranné známky ve znění „ZDN ZDRAVOTNICKÉ NOVINY“ zn. sp. O-445530, podal Oborový svaz zdravotnictví a sociální péče ČR, IČ: 002 25 509, se sídlem Praha 3, Koněvova 54/1107, dne 16. 2. 2007 a zveřejněna byla dne 13. 5. 2009 pro výrobky a služby zařazené do třídy 9: elektronické publikace s možností stažení, magnetická média, nosiče dat magnetické, nosiče dat optické, nosiče zvukových nahrávek, software počítačový (nahraný); do třídy 16: časopisy (periodika), noviny, periodika, publikace, tiskoviny, tištěné publikace; do třídy 35: reklama, reklama on-line v počítačové síti, styky s veřejností, vydávání reklamních nebo náborových propagačních a inzertních textů, marketingové studie, organizování výstav (komerčních nebo reklamních); do třídy 41: elektronické publikování (DTP), informace o výchově a vzdělávání, organizování a vedení konferencí, organizování a vedení kongresů, organizování a vedení seminářů, organizování a vedení sympozií, organizování kulturních nebo vzdělávacích výstav, organizování soutěží (vzdělávacích nebo zábavných), výcvik (výchovný), vydávání knih, vydávání elektronických knih a časopisů on-line, vydávání textů, s výjimkou reklamních nebo náborových, vyučování, vzdělávací informace, vzdělávání (výchovné služby) podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.

Z evidence periodického tisku vedené Ministerstvem kultury ke dni 30. 7. 2009, založené ve správním spisu, soud ověřil, že periodikum Zdravotnické noviny ev. č. E 404, vydavatele Sanoma Magazines Praha s.r.o. bylo evidováno od 1. 1. 1970 do 24. 2. 2005, periodikum Zdravotnické noviny ev. č. E 15722, vydavatele Mladá fronta a.s. bylo evidováno od 2. 2. 2005, bez ukončení, periodikum Zdravotnické noviny ev. č. E 18649, vydavatele Ambit Media, a.s. bylo evidováno od 2. 12. 2008, bez ukončení.

V inkriminované věci žalobce doložil, že dne 22. 11. 1994 uzavřely Ministerstvo zdravotnictví ČR, Ministerstvo zdravotnictví SR, Odborový svaz zdravotnictví a sociální

péče České republiky a Slovenský odborový zväz pracovníkov zdravotníctva a sociálnej starostlivosti, na straně jedné jako poskytovatelé, a společnost Strategie Praha, spol. s r.o., na straně druhé jako uživatel, Smlouvu, kterou poskytovatelé jako dosavadní vydavatelé periodického tisku nazvaného „Zdravotnické noviny“ převádějí na uživatele právo užívat při vydávání periodického tisku a v souvislosti s tím grafické logo tohoto titulu i grafickou úpravu tohoto periodika (dále jen „Smlouva“). Společnost Strategie Praha (zapsána do obchodního rejstříku Městského soudu v Praze dne 29. ledna 1991 a vymazána dne 30. června 2001) skutečně periodikum s názvem „Zdravotnické noviny“ skutečně vydávala, přičemž začala vydávat i pravidelnou přílohu Zdravotnických novin s názvem „Lékařské listy“. Předmětná smlouva výslovně nevylučovala, aby získané právo k vydávání periodika a právo označovat toto periodikum předmětným označením přešlo i bez souhlasu poskytovatelů práv na další subjekt.

Následná dohoda uzavřená mezi Ministerstvem zdravotnictví ČR a Odborovým svazem zdravotnictví a sociální péče České republiky na straně jedné a společností Strategie Praha, spol. s r.o. dne 10. 12. 1997, dala společnosti Strategie Praha oprávnění vydávat „Zdravotnické noviny“ svým jménem, a to do dne 31. 12. 2007. Tato smlouva se týkala i přílohy označované jako „Lékařské listy“.

Ze správního spisu je zřejmé, že společnost Strategie Praha, spol. s r.o. byla posléze převáděna a organizačně slučována (Mona, s.r.o., Sanoma Magazines Praha s.r.o.). Smlouvou ze dne 6. 12. 2004 byla část podniku prodána společnosti One media s.r.o., která se ode dne 2. 8. 2005 změnila na Onetrade s.r.o. a ode dne 25. 10. 2010 na VH METAL TRADE s.r.o. Ve smlouvě o prodeji části podniku je uvedeno, že kupující se řádně seznámil se stavem části podniku a zejména vzal na vědomí smlouvu ze dne 22. 11. 1994, jakož i její dodatek ze dne 10. 12. 1997, zároveň i prohlášení prodávajícího, tj. společnosti Sanoma Magazines Praha s.r.o., že žádná další smlouva nebo dodatek ke stávajícím smlouvám nebyly mezi smluvními subjekty uzavřeny. Nebyla tedy uzavřena žádná další smlouva ohledně užívání označení „Zdravotnické listy“ nebo „Lékařské listy“.

Podle § 7 odst. 1 písm. g) a k) zákona o ochranných známkách přihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen "námítka")

g) uživatelem nezapsaného označení nebo jiného označení užívaného v obchodním styku pro shodné nebo podobné výrobky nebo služby, které je shodné s přihlašovaným označením nebo je mu podobné, pokud označení nemá místní dosah a právo k tomuto označení vzniklo před dnem podání přihlášky,

k) tím, kdo je dotčen ve svých právech přihláškou, která nebyla podána v dobré víře.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. října 2008, č. j. 1 As 22/2008 – 100, ochrana obdobná ochraně známkové nemůže být přiznána nezapsanému označení, které nemá rozlišovací způsobilost. Existence alespoň jednoho distinktivního prvku v namítaném nezapsaném označení dle § 7 odst. 1 písm. g) zákona o ochranných známkách je podmínkou, bez jejíhož splnění nemůže být ochrana nezapsaného označení úspěšně namítána.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. března 2017, č. j. 2 As 265/2016 – 39, rozhoduje-li Úřad průmyslového vlastnictví o nezapsání přihlašovaného označení podle § 7 odst. 1 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, a

posuzuje-li právo namítajícího k nezapsanému označení, musí vzít v úvahu rozsudky civilních soudů, z nichž plyne, že toto užívání bylo od určitého data neoprávněné (nekalosoutěžní).

Podle rozsudku Nejvyššího soudu České republiky ze dne 17. června 2014, sp. zn. 23 Cdo 1526/2011, vztah hospodářské soutěže v určité, okruhem subjektů omezené a pro jejich činnost specifické části trhu předpokládá existenci společné konkurenční oblasti, v níž nebo pro níž může dojít ke střetu na trhu, přičemž jednání účastníků hospodářské soutěže je vedeno soutěžním záměrem. Pojem „jednání v hospodářské soutěži“ je nutno vyložit v konkrétních případech nekalé soutěže podle konkrétních okolností. Současná úprava generální klauzule nepožaduje výslovně, aby šlo o jednání v hospodářském nebo obchodním styku (na rozdíl od úpravy v jiných státech, ale i od naší úpravy předválečné). Tím slovně i významově navazuje na uvozující ustanovení § 41 obch. zák., které rozšiřuje osobní dosah soutěžně právní úpravy na veškerá jednání, která mohou mít jakýkoliv nepříznivý vliv na hospodářskou soutěž.

Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního ze dne 22. dubna 2014, č. j. 8 As 37/2011-154, posouzení zaměnitelnosti ochranné známky podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách či dotčenosti na právech přihláškou, která nebyla podána v dobré víře, podle § 7 odst. 1 písm. k) tohoto zákona, je věcí výkladu příslušného neurčitého právního pojmu a jeho aplikace na zjištěný skutkový stav. Správní uvážení se zde neuplatní. Závěry správního orgánu o těchto otázkách přezkoumává soud v rámci námitek uplatněných v žalobě v plném rozsahu.

Pokud se žalobce dovolával rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 23. listopadu 2010, č. j. 3 Cmo 91/2010-300, a posléze i rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 17. června 2014, č. j. 23 Cdo 1526/2011, musel soud tuto námitku s ohledem na citovanou judikaturu Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu považovat za zásadní.

Městský soud v Praze, jako soud prvního stupně, rozsudkem ze dne 12. ledna 2010, č. j. 2 Cm 1/2007-229, ve znění opravného usnesení ze dne 17. února 2010, č. j. 2 Cm 1/2007-246: - uložil 2. žalované povinnost do tří dnů od právní moci rozsudku se zdržet užívání označení Zdravotnické noviny k označování vydávaného periodického tisku přihlášeného v evidenci periodického tisku vedeného Ministerstvem kultury České republiky pod evidenčním číslem E15722 (výrok pod bodem I.),

- zamítl žalobu o uložení povinnosti 2. žalované ukončit vydávání přílohy Lékařské listy k periodiku Zdravotnické listy (výrok pod bodem II.),

- uložil 2. žalované povinnost do tří dnů od právní moci rozsudku ukončit uveřejňování elektronické verze periodika s označením Zdravotnické noviny způsobem umožňujícím dálkový přístup pod doménovým jménem zdn.cz a zdravotnickenoviny.cz (výrok pod bodem III.),

- zamítl žalobu o uložení povinnosti ukončit uveřejňování elektronické verze přílohy Lékařské listy k periodiku Zdravotnické noviny umožňující dálkový přístup pod doménovým jménem zdn.cz a zdravotnickenoviny.cz (výrok pod bodem IV.),

- zamítl žalobu o uložení povinnosti 2. žalované vzdát se práv ke kombinované ochranné známce ve znění „Zdravotnické listy“ zapsané Úřadem průmyslového vlastnictví pod číslem zápisu 213321 v rozsahu všech výrobků a služeb, pro které byla napsána, a vzdát se práv ke slovní ochranné známce ve znění „Lékařské noviny“ zapsané Úřadem průmyslového vlastnictví pod číslem zápisu 230282 v rozsahu všech výrobků a služeb, pro které byla zapsána (výrok pod bodem V.),

- zamítl žalobu o uložení povinnosti 2. žalované zdržet se užívání doménového jména zdn.cz a doménového jména zdravotnickenoviny.cz (výrok pod bodem VI.),
- uložil 1. žalované povinnost zaplatit žalobci částku 40.972,22 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok pod bodem VII.),
- uložil 2. žalované povinnost zaplatit žalobci částku 477.777,78 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok pod bodem VIII.),
- rozhodl o náhradě nákladů řízení (výroky pod body IX. a X.).

Obě žalované se podle soudu prvního stupně v rozporu s nařízeným předběžným opatřením dopustily nedovoleného jednání tím, že 1. žalovaná v období od 6. prosince 2004 do 11. února 2005 a 2. žalovaná od 11. února 2005 vydávaly časopis s označením Zdravotnické noviny. V nerespektování závazku hradit žalobci úplatu za užívání předmětného označení, k němuž se zavázal předchozí vydavatel Sanoma Magazines Praha s.r.o., žalovanými shledává soud prvního stupně jednání v rozporu s generální klauzulí obsaženou v ustanovení § 44 obchodního zákoníku (dále jen „obch. zák.“). Proto žalobě podle ustanovení § 53 obch. zák., pokud jde o zdržovací nárok, vyhověl. Důvodným shledal soud prvního stupně i nárok žalobce vůči oběma žalovaným na vydání bezdůvodného obohacení v požadované výši, neboť majetkový stav žalovaných se nezměnil, ač by se tak stalo, pokud by respektovaly smlouvu uzavřenou mezi žalobcem a předchozím vydavatelem.

Nedůvodnými shledal soud prvního stupně žalobou uplatněné nároky, jimiž se žalobce domáhal zdržení se užívání označení přílohy periodika Zdravotnické noviny - Lékařské listy a doménových jmen zdn.cz a zdravotnickenoviny.cz, neboť smlouva uzavřená s předchozím vydavatelem Sanoma Magazines Praha s.r.o. označení Lékařské listy ani doménová jména zdn.cz a Zdravotnické noviny neobsahovala.

K odvolání všech účastníků Vrchní soud v Praze, jako soud odvolací, rozsudkem ze dne 23. listopadu 2010, č. j. 3 Cmo 91/2010-300, rozsudek soudu prvního stupně:

- ve výroku I. potvrdil v tom správném znění, že 2. žalovaná je povinna ukončit vydávání periodického tisku s názvem Zdravotnické noviny a s tím, že lhůta ke splnění povinnosti se stanoví na 3 měsíce od právní moci rozsudku,
 - ve výrocích II. a IV. změnil tak, že 2. žalovaná je povinna ukončit vydávání přílohy označené jako Lékařské listy k vydávanému a na internetu zveřejňovanému periodiku, označovanému jako Zdravotnické noviny, a zároveň ukončit její zveřejňování na internetu prostřednictvím domén zdn.cz a zdravotnickenoviny.cz, a to ve lhůtě 3 měsíců od právní moci rozsudku,
 - ve výroku III. potvrdil s tím, že lhůta ke splnění povinnosti se stanoví na 3 měsíce od právní moci rozsudku,
 - ve výrocích VI., VII. a X. potvrdil,
 - ve výroku VIII. změnil jen tak, že žaloba o zaplacení 101.065,78 Kč se zamítá, jinak se tento výrok v rozsahu povinnosti 2. žalované zaplatit žalobci 376.712,- Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku potvrzuje;
- a rozhodl o náhradě nákladů odvolacího řízení.

Z výroků obou citovaných rozsudků vyplývá, že, že žalobce začátkem roku podal žalobu u Městského soudu v Praze proti žalovaným 1) VH METAL TRADE s.r.o., IČ: 271 76 355, a 2) Mladá fronta a.s., IČ: 492 40 315, na ochranu proti nekalosoutěžnímu jednání. Vrchní soud v Praze, jako soud odvolací namítaným rozsudkem č. j. 3 Cmo 91/2010-300, rozsudek soudu prvního stupně ve výroku I. potvrdil v tom správném znění, že 2. žalovaná je

povinna ukončit vydávání periodického tisku s názvem Zdravotnické noviny a s tím, že lhůta ke splnění povinnosti se stanoví na 3 měsíce od právní moci rozsudku. Z rozsudku tohoto soudu, který žalobce předložil jako přílohu své žaloby, zdejší soud ověřil, že toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 26. 1. 2011. Namítající tedy v době před podáním napadené přihlášky ochranné známky ve znění „ZDN ZDRAVOTNICKÉ NOVINY“ nezapsané označení známky ve znění „ZDRAVOTNICKÉ NOVINY“ užíval, a žalobce se jeho užívání začal bránit až na začátku roku 2007.

Rozsudkem Nejvyššího soudu č. j. 23 Cdo 1526/2011 bylo dovolání 2. žalované proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 23. listopadu 2010, č. j. 3 Cmo 91/2010-300 v rozsahu, v němž byl změněn rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12. ledna 2010, č. j. 2 Cm 1/2007-229, ve znění opravného usnesení ze dne 17. února 2010, č. j. 2 Cm 1/2007-246, ve výrocích pod body II. a IV. tak, že 2. žalované uložil povinnost ukončit vydávání přílohy označené jako Lékařské listy k vydávanému a na internetu zveřejňovanému periodiku, označovanému jako Zdravotnické noviny, a zároveň ukončit její zveřejňování na internetu prostřednictvím domén zdn.cz a zdravotnickenoviny.cz, zamítnuto. Ve zbývajících částech se dovolání 2. žalované odmítlo.

Posléze o citovaná rozhodnutí obecných soudů Nejvyšší správní soud opřel svůj rozsudek ze dne 23. března 2017, č. j. 1 As 267/2016 – 37, když zrušil rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. srpna 2016, č. j. 8 A 149/2013 – 65, jakož i rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 18. 7. 2013, č. j. O-445530/D057511/2012/ÚPV, kterým byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 20. 7. 2012 o zamítnutí přihlášky slovní ochranné známky ve znění „ZDN ZDRAVOTNICKÉ NOVINY“ po námitkách společnosti Mladá fronta a.s., IČ: 492 40 315, se sídlem Praha 4, Mezi vodami 1952/9.

Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 1 As 267/2016 – 37 mj. uvedl: „Podle rozsudku Vrchního soudu v Praze č. j. 3 Cmo 91/2010 – 300 se Mladá fronta [v daném řízení vystupující jako žalovaná 2)] dopustila vydáváním periodika Zdravotnické noviny a užíváním tohoto označení jednání naplňujícího znaky nekalé soutěže podle § 44 odst. 1 obchodního zákoníku. Vrchní soud vyšel ze zjištění, že smlouvu ze dne 22. 11. 1994 stěžovatel (v řízení před vrchním soudem vystupující v pozici žalobce) jako jeden ze čtyř oprávněných subjektů dočasně převedl právo užívat při vydávání periodického tisku název Zdravotnické noviny, grafické logo i grafickou úpravu na společnost Strategie Praha, s. r. o., a to za úplaty. Podle čl. VII smlouvy se strany zavázaly, že problematika ochranné známky bude řešena zvláštní smlouvou a smluvní strany nepodniknou do té doby žádné kroky k ochraně označení Zdravotnické noviny ve svůj prospěch. Taková zvláštní smlouva uzavřena nebyla. Společnost Strategie Praha zanikla ke dni 30. 6. 2001 sloučením se společností MONA, s. r. o., která následně změnila obchodní firmu na Sanoma Magazines Praha s. r. o. (dále jen „Sanoma“). Smlouvou o prodeji podniku ze dne 6. 12. 2004 společnost Sanoma převedla část podniku týkající se vydávání odborných časopisů (včetně Zdravotnických novin) na společnost ONE media, s. r. o., která následně změnila obchodní firmu na Onetrade, s. r. o. Společnost ONE media uzavřela dne 5. 1. 2005 licenční smlouvu s Mladou frontou, jejímž předmětem bylo poskytnutí oprávnění užívat grafické zpracování loga Zdravotnických novin. Dopis Mladé fronty ze dne 3. 1. 2009 obsahuje informaci, že na ni přešla vydavatelská oprávnění k vydávání Zdravotnických novin v roce 2005. Z předložených důkazů vrchní soud dále zjistil, že dopisem ze dne 21. 2. 2006 stěžovatel požadoval po společnosti Onetrade úhradu dluhu vzniklého v souvislosti s vydáváním Zdravotnických novin a dne 6. 3. 2006 vypověděl společnosti

Onetrade smlouvu z roku 1994 z důvodu prodlení s úhradou. Z dopisů ze dne 11. 4. 2005 a 21. 2. 2006 vyplynulo, že stěžovatel požadoval úhradu za vydávání Zdravotnických novin také po Mladé frontě a dne 6. 3. 2006 ji doručil výpověď smlouvy z roku 1994. Mladá fronta reagovala dopisem, v němž tvrdila, že není v žádném smluvním vztahu se stěžovatelem, ani nebyla ve smluvním vztahu se společností Strategie Praha. Na základě uvedených skutkových zjištění vrchní soud uzavřel, že stěžovatel byl v době uzavření smlouvy z roku 1994 (vedle Ministerstva zdravotnictví) oprávněným k vydávání periodika Zdravotnické noviny. Toto právo včetně práva užívat označení Zdravotnické noviny smluvně převedl, jak bylo popsáno výše. Následně uvedené právo přešlo i na Mladou frontu, byť převod práva na tuto společnost lze dovodit pouze z licenční smlouvy, kterou uzavřela se společností ONE media. Smlouva z roku 1994 převodu na další subjekt nebránila. Podle Vrchního soudu bylo třeba Mladou frontu považovat za dalšího v řadě vydavatelů periodika Zdravotnické noviny. Mladá fronta byla oprávněna do 7. 9. 2006, tj. do doby uplynutí výpovědní doby podle výpovědi ze dne 6. 3. 2006, vydávat Zdravotnické noviny a užívat tento název, za toto oprávnění však byla povinna hradit stěžovateli úplatu. V období od 7. 9. 2006 (tj. po ukončení smluvního vztahu výpovědí ze strany stěžovatele) Mladá fronta vydávala Zdravotnické noviny a užívala toto označení bez právního důvodu a bez smluvního podkladu, tedy neoprávněně. Stěžovatel jako oprávněný vydavatel se proto právem domáhal uložení povinnosti Mladé frontě, aby ukončila vydávání Zdravotnických novin. Uvedené jednání Mladé fronty, která se bránila „navrátit“ stěžovateli zpět předmět užívání, jenž byl stěžovatelem a Ministerstvem zdravotnictví poskytnut prvnímu uživateli Strategie Praha a jenž přešel přes právní nástupce (co do práva užívání) až na Mladou frontu, naplňuje podle vrchního soudu znaky nekalé soutěže podle § 44 odst. 1 obchodního zákoníku, neboť je v rozporu s dobrými mravy soutěže. Ze shrnutí závěrů citovaného rozsudku Vrchního soudu je zřejmé, že namítající užívala označení Zdravotnické noviny od 7. 9. 2006, tedy v době před podáním přihlášky stěžovatele dne 16. 2. 2007, v rozporu s dobrými mravy soutěže, tedy neoprávněně. Listinné důkazy, o které vrchní soud opřel své závěry, stěžovatel doložil také v rámci nyní posuzované věci a jsou součástí spisu žalovaného. Byť stěžovatel doložil rozsudek vrchního soudu až v rozkladovém řízení, již v průběhu řízení vedeného v prvním stupni poukazoval na to, že užívání označení Zdravotnické noviny namítající bylo nekalosoutěžním jednáním, kterému se bránil žalobou. Zákon o ochranných známkách upravuje rozklad v § 42, přičemž je na něj třeba nahlížet (s výjimkou odlišností stanovených v citovaném ustanovení) jako na rozklad ve smyslu § 152 správního řádu (§ 45 odst. 1 zákona o ochranných známkách). V řízení o rozkladu se tedy postupuje přiměřeně podle ustanovení o odvolání (§ 152 odst. 4 správního řádu), a to včetně rozsahu přezkumu vymezeného v § 82 odst. 4 a § 89 odst. 2 správního řádu. V této souvislosti je třeba podotknout, že stěžovatel nebyl v pozici namítajícího, nevztahují se proto na něj závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 10 As 100/2014 – 120. Dovolání Mladé fronty proti rozsudku vrchního soudu bylo zamítnuto rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 17. 6. 2014, č. j. 23 Cdo 1526/2011 – 411, který stěžovatel doložil s ohledem na datum jeho vydání v průběhu řízení před krajským soudem. Žalovaný pochybil, pokud k závěrům rozsudku vrchního soudu nepřihlédl. Jakkoliv žalovaný nemá pravomoc rozhodnout, zda se určitý subjekt dopustil jednání v rozporu s nekalou soutěží, nemůže ignorovat závěry soudů v občanskoprávním řízení, které nekalosoutěžní jednání namítající potvrdily.“

Městský soud v Praze při svém nynějším rozhodování musel přihlídnout k nejnovější judikatuře Nejvyššího správního soudu, a to zejména k závěrům Nejvyššího správního soudu o tom, že rozhoduje-li Úřad průmyslového vlastnictví o nezapsání přihlašovaného označení podle § 7 odst. 1 písm. g) zákona o ochranných známkách, a posuzuje-li právo namítajícího

k nezapsanému označení, musí vzít v úvahu rozsudky civilních soudů, z nichž plyne, že toto užívání bylo od určitého data neoprávněné, resp. nekalosoutěžní.

Z odůvodnění napadeného rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 20. 12. 2013, č. j. O-466504/D057976/2013/ÚPV, je zřejmé, že žalobce takovou námitku v průběhu řízení před Úřadem průmyslového vlastnictví uplatnil a předseda Úřadu průmyslového vlastnictví se v napadeném rozhodnutí na str. 36, resp. 37, s touto námitkou vypořádal. Nicméně způsob tohoto vypořádání ve světle citované judikatury Nejvyššího správního soudu nemůže obstát. Předseda Úřadu průmyslového vlastnictví konstatoval, že v řízení o námitkách proti zápisu napadené přihlášky do rejstříku a na druhé straně soudní řízení týkající se otázek nekalosoutěžního jednání je nutno vnímat jako dvě nezávislé roviny, které nelze volně směřovat, a z hlediska platného práva se dotýkají rozdílných vztahů.

V podstatě tedy svým vypořádáním rozkladových námitek odmítl se tím rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 23. listopadu 2010, č. j. 3 Cmo 91/2010-300, resp. obecně jakýmkoliv rozsudky, které se týkaly nekalosoutěžního jednání, vůbec zabývat, resp. považovat je za relevantní pro posuzování a rozhodování věci týkající se zápisu ochranné známky do rejstříku ochranných známek. S ohledem na citovanou judikaturu Nejvyššího správního soudu nelze tento způsob vypořádání se s uvedenou rozkladovou námitkou bez dalšího akceptovat.

Městský soud v Praze si je samozřejmě vědom toho, že napadené rozhodnutí bylo nutno posuzovat podle § 75 soudního řádu správního v mezích skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu., nicméně rozhoduje-li soud o žalobě za situace, kdy při nezměněném právním a skutkovém stavu došlo ke změně judikatury, musí k této nové judikatuře přihlédnout.

Městský soud v Praze musel tedy při současném rozhodování ve věci vzít v úvahu závěr, že rozhodnutí soudů ve věci nekalé soutěže je v duchu závěrů Nejvyššího správního soudu relevantní i pro rozhodování Úřadu průmyslového vlastnictví při aplikaci zákona o ochranných známkách a nelze se s touto námitkou vypořádat tak, jak předseda Úřadu průmyslového vlastnictví učinil, tedy konstatováním, že jde o dvě nezávislé právní roviny, kdy tedy závěry civilního soudu ohledně nekalosoutěžního jednání nemají žádnou relevanci pro rozhodování ve známkoprávní věci. Již jen tato skutečnost v obou napadených věcech je dostatečným důvodem pro zrušení napadených rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení s tím, že se musí s touto námitkou uplatněnou v rozkladu znova zabývat a znova vypořádat, ujasnit si tedy, zda ohledně obou přihlašovaných ochranných známek problém s konstatováním nekalosoutěžního jednání je relevantní nebo nikoliv, zda tedy může mít na vypořádání námitek proti inkriminovaným přihláškám vliv nebo nikoliv.

Z žalobou napadených rozhodnutí je tedy zřejmé, že předseda Úřadu průmyslového vlastnictví se otázkou nekalosoutěžního jednání vůbec nezabýval, neboť měl za to, že není pro rozhodování ve věci známkoprávní vůbec relevantní. Tento závěr je však nutno s přihlédnutím k nejnovější judikatuře odmítnout. Za současného stavu nelze pak ani posoudit, jestli na inkriminovanou věc a na zápisné řízení o ochranné známce ve znění „**Zdravotnické noviny mf MLADÁ FRONTA**“ zn. sp. O-466557 a O-469558, citované závěry civilních soudů ohledně nekalosoutěžního jednání dopadají nebo nikoliv, popř. v jakém rozsahu a jakým způsobem. Takovou úvahu nemůže udělat soud v tomto řízení za Úřad průmyslového vlastnictví, resp. za jeho předsedu, neboť tím by zasahoval do jeho rozhodovací pravomoci, což mu nepřísluší, má-li ze zákona pouze a právě pravomoc

přezkumnou. Za tohoto stavu věci tedy nezbývá než už pouze z tohoto důvodu napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení s tím, že v dalším řízení se předseda Úřadu průmyslového vlastnictví tedy vypořádá s uvedenou rozkladovou námitkou, týkající se rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 23. listopadu 2010, č. j. 3 Cmo 91/2010-300, ohledně nekalosoutěžního jednání způsobem souladným se závěry Nejvyššího správního soudu a učiní si tedy jasný a přezkoumatelný závěr o tom, zda v této konkrétní věci takové nekalosoutěžní jednání existovalo nebo nikoliv, a zda tedy mělo vliv na rozhodnutí o námitkách proti zápisu přihlášky slovní ochranné známky ve znění ve znění „**Zdravotnické noviny mf MLADÁ FRONTA**“ do rejstříku ochranných známek.

Městský soud v Praze ze shora uvedených důvodů ve věci rozhodl tak, že žalobou napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního zrušil pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů. Podle ustanovení § 78 odst. 5 soudního řádu správního právním názorem, kterým vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení žalovaný správní orgán vázán.

Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení soud opřel o ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci plný úspěch. Výši náhrady potom určil podle vyhl. č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), a to tak, že 6.000 Kč činily náklady na uhrazení soudního poplatku z žaloby. Náklady řízení představují odměnu za zastoupení žalobce advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb.) advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů. Vzhledem ke spojení věcí vycházel soud při stanovení výše odměny za zastupování z ustanovení § 12 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., podle něhož při spojených věcí se za tarifní hodnotu považuje součet tarifních hodnot spojených věcí. Tarifní hodnota u žalob na přezkoumání rozhodnutí správního orgánu je částka 50.000 Kč (§ 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb.). Součet tarifních hodnot za 2 spojené věci představuje částku 100.000 Kč. Odměna za jeden úkon právní služby z této tarifní hodnoty představuje částku 5.100 Kč (§ 7 bod 5 vyhlášky č. 177/1993 Sb.). Za tři úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby, účast při jednání - § 11 vyhlášky 177/1996 Sb.) náleží odměna ve výši 15.300 Kč. Součástí odměny jsou režijní paušály po 300 Kč v každé věci (§ 13 vyhlášky č. 177/1996 Sb.) za každý samostatně učiněný úkon v celkové výši 1.500 Kč (v každé věci 2 paušály, za 2 žaloby 4 paušálů a 1 paušál za účast při jednání po spojení věcí). Celkem odměna za zastoupení za dva úkony právní služby v této věci představuje částku 16.800 Kč. K této částce je nutno připočítat daň z přidané hodnoty, když zástupce žalobce doložil, že je plátcem této daně. Daň z přidané hodnoty představuje 21 % z částky 16.800 Kč, tedy částku 3.428 Kč, odměna za zastupování představuje částku 20.228 Kč. Celkové náklady žalobce tedy činily 26.228 Kč.

Rozhodnutí o nepřiznání náhradě nákladů řízení osobám zúčastněným soud opřel o ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, podle něhož osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jim soud uložil. V inkriminované věci soud jim žádné povinnosti neuložil a důvody zvláštního zřetele hodných nebyly shledány.

P o u č e n í:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. května 2017

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

**Za správnost vyhotovení:
Jana Válková**